

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Historii Sztuki i Kultury WHiDK

Kierunek:

Ochrona dóbr kultury

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Podstawy konserwacji zabytków – teoria i praktyka I

Nazwa szczegółowa przedmiotu:

Podstawy konserwacji zabytków – teoria i praktyka

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot obowiązkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.

Punkty ECTS:

wykład: 2

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie bez oceny

Prowadzący:

wykład: dr hab. Bogusław Krasnowolski, prof. UPJPII;

Koordynator sylabusu:

dr hab. Bogusław Krasnowolski, prof. UPJPII

Sylabus dostępny w ramach:

- [Podstawy konserwacji zabytków – teoria i praktyka I](#) [na kierunku:] [Ochrona dóbr kultury](#) (Odk), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/z/2ECTS]: dr hab. Bogusław Krasnowolski, prof. UPJPII;

Wymagania wstępne:

Znajomość historii powszechnej i polskiej w zakresie przewidzianym w programie szkoły średniej.

Cele:

Zapoznanie się z pojęciami dotyczącymi ochrony zabytków architektury i plastyki oraz z ewolucją podstaw teoretycznych i praktyki (do końca XIX w.).

Treści kształcenia:

T.1 - Podstawowe pojęcia (zabytek a pamiątka historyczna i pamiątka narodowa; dziedzictwo; konserwacja; restauracja; rekonstrukcja; rewaloryzacja) i ich zmienność w czasie.

T.2 - 1. Początki myśli teoretycznej i działań chroniących dawne obiekty przed powstaniem pojęcia „zabytek” (od starożytności do połowy XVIII w.);

2. koncepcje i realizacje związane z okresem kształtowania się pojęcia „zabytek” oraz estetyką neoklasycyzmu i romantyzmu (2. połowa XVIII w. – ok. 1840);

3. rozwój badań naukowych z historii sztuki a koncepcje i realizacje purystyczne (ok. 1840 – ok. 1900).

Celem przedmiotu jest zapoznanie słuchaczy z problematyką ochrony i konserwacji dziedzictwa (architektura i urbanistyka, sztuki plastyczne). Podstawowym celem jest zaznajomienie studentów z fachową terminologią konserwatorską, rodzajami i metodami prac konserwatorskich, stosowanych przy zabytkach architektury, urbanistyki, rzeźby i malarstwa.

Omówione zostaną zagadnienia związane z rozpoznaniem i oceną stanu zabytku w trakcie poddawania go badaniom konserwatorskim, a także sposobami ekspozycji zabytku. Poruszone przy tym zostaną kwestie waloryzacji zabytku według określonych kryteriów wartości. Wskazane zostaną dawne i współczesne zagrożenia zabytków architektury, urbanistyki i sztuk plastycznych. Studenci zapoznają się także z podstawowymi pozycjami bibliograficznymi ochrony i konserwacji zabytków.

Poruszana problematyka przedstawiana będzie w ramach wykładów ilustrowanych zdjęciami. Część zajęć realizowana będzie poprzez wizyty w wybranych – konserwowanych zabytkach oraz w pracowniach konserwatorskich.

Student pozna i zrozumie obowiązujące zasady ochrony i konserwacji zabytków. Zapozna się ze sposobami i metodami prowadzenia prac konserwatorskich oraz ich zasadami. Doceni wartość dziedzictwa architektoniczno-artystycznego (m.i. poprzez system wartości) i potrafi wskazać podstawowe zagrożenia. Zrozumie potrzebę ochrony i konserwacji zabytków oraz sposoby ich racjonalnej ekspozycji.

Efekty kształcenia:**WIEDZA**

W_1 Student prawidłowo definiuje pojęcia dotyczące zabytków i ich ochrony; zna i rozumie terminologię z zakresu ochrony dóbr kultury; ma świadomość swojej wiedzy i potrzeby ciągłego jej aktualizowania

W_2 Student prawidłowo rozpoznaje zróżnicowany stosunek do zabytków w poszczególnych epokach; potrafi scharakteryzować zasadnicze etapy w dziejach ochrony zabytków.

Student potrafi analizować przebieg konkretnych działań związanych z zabytkiem posługując się pojęciami właściwymi dla danej epoki

Metody i narzędzia dydaktyczne:

M.1 Wykład

M.2 Prezentacja multimedialna

M.3 Zajęcia terenowe (zapoznajowanie się z realizacjami konserwatorskimi)

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Forma zaliczenia: kolokwium - ustne sprawdzenie wiadomości w zakresie objętym wykładami, tj. znajomość podstawowych pojęć oraz dziejów ochrony zabytków do końca XIX w.

Warunki zaliczenia: uczęszczanie na wykłady, pozytywny wynik kolokwium

Lektury podstawowe:

Małachowicz E., Konserwacja i rewaloryzacja architektury w zespołach i krajobrazie, Wrocław 1994;

Pasierb J. S., Ochrona zabytków sztuki kościelnej, Warszawa 1995.

Lektury uzupełniające:

Białostocki J., Historia sztuki i konserwatorstwo, [w:] Konserwator i zabytek. In memoria Jerzego Remera, red. Magdalena Gumkowska, Warszawa 1991;

Czerner O., Wartość autentyzmu w zabytkach, „Ochrona Zabytków” 1974, nr 3;
Rouba B. J., Pielęgnacja świątyni. Książka dla księży, Toruń 2000;
Tomaszewski A., Konserwatorstwo między „estetyką” i autentyzmem, „Ochrona Zabytków” 1988, nr 3;
Zasady konserwacji zabytków architektury: wybór tekstów, red. A. Michałowski, Warszawa 1974.

Uwagi: